

DARY I CHARYZMATY

1. DARY

Już w Starym Testamencie obecność Ducha Bożego w ludziach, którzy byli przedmiotem Jego natchnień, przejawiała się w darach niezwykłych od jasnowidzenia prorockiego (Krl 22,28) aż do zachwyków (Ez 3,12) i tajemniczych wstotów (Krl 18,12). W perspektywie nieco starszej Izajasz z Duchem Świętym wiąże również dary przyobiecane Mesjaszowi (Iz 11,2). Ezechiel Duchowi przypisuje zmianę serc ludzkich (Ez 33,26), a Joel zapowiada pełne wylanie Ducha Świętego na wszystkich ludzi (Jl 3,1). Należy pamiętać o tych obietnicach eschatologicznych, jeśli się chce dobrze zrozumieć dary Ducha Świętego w Kościele pierwotnym.

2. CHARYZMATY

Czasownik *charyzmat* pochodzi od greckiego słowa *charisma*, które oznacza „dar darmo dany”, a wywodzi się z tego samego rdzenia, co i *charis*, tzn. łaska. W Nowym Testamencie rzeczownik ten nie zawsze posiada sens ściśle określony. Może oznaczać wszystkie dary Boże, dawane raz na zawsze, nieodwołalnie, a więc przede wszystkim dar łaski, który otrzymujemy przez Chrystusa.

3. PODZIAŁ CHARYZMATÓW

Św. Paweł nie troszczy się o to, by dać nam logiczny podział charyzmatów, mimo że wylicza je kilka razy. Można jednak określić różne dziedziny życia, w których występuje owo działanie darów Ducha Świętego. Przede wszystkim pewne charyzmaty pozostają w ścisłym związku z wykonywaniem niektórych urzędów (Ef 4,12), jak np. urząd apostoła, proroka, nauczyciela, głosiciela Ewangelii, pasterza (1 Kor 12,28). Inne wiążą się z akcjami przynoszącymi pożytek całej gminie jak np. posługa nauczania, napominania, dzieła miłosierdzia, niezwykła wiara, dar leczenia lub dokonywania cudów, posługiwania się językami, rozpoznawania duchów (1 Kor 12,8)

4. ZASADY KORZYSTANIA Z CHARYZMATÓW

Jeśli prawdą jest to, że nie wolno „gasić Ducha”, to zupełnie oczywista okazuje się konieczność sprawdzania autentyczności charyzmatów (1 Tes 5,19) i badania darów Ducha (1J 4,1). Co więcej to odróżnianie duchów, umiejętność będąca sama w sobie owocem łaski (1 Kor 12,10) jest sprawą zasadniczą. Paweł i Jan podają w tym względzie pierwszą regułę stanowiącą zarazem absolutne kryterium: prawdziwe dary Ducha Świętego poznaje się po wyznaniu wiary w to, że Jezus jest Panem (1 Kor 12,3), że Jezus Chrystus, Ten który przybył na ziemię w ciele, jest Bogiem. Ta reguła pozwala wyeliminować wszelkie fałszywe prorocтва, które ożywiały ducha antychrysta (1 Kor 12,3). Poza tym korzystanie z charyzmatów powinno być zawsze podporządkowane dobru wspólnemu. Czynności te mogą być wykonywane przez wszystkich wierzących.

Św. Paweł w Liście do Koryntian wskazuje nam, że wszyscy powinniśmy najpierw zabiegać o miłość i troszczyć się o dary duchowe (1 Kor 14,1). *Bo gdybym też miał dar prorokowania znał wszelkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę i wszelką możliwą wiarę, tak iż bym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.*

FRAGMENTY DO PRZECZYTANIA : 1 Kor 12,1-11 , 1 Kor 14,1-40

PYTANIA:

1. Wymień, jakie dary i charyzmaty Ducha Świętego odkryłeś w sobie. Poproś członków grupy (diakonii, kręgu), aby wymienili dary, które widzą w Tobie.
2. Czy troszczysz się o ich rozwój? W jaki sposób?
3. Czy dzielisz się nimi dla wspólnego dobra oraz budowania siebie i wspólnoty?
4. Jakimi darami służysz we wspólnocie? Jakimi chciałbyś służyć?